

CUM ALCĂTUIM PROGRAMUL DE ACTIVITĂȚI?

La stabilirea planului de activitate pe o perioadă mai mare sau mai mică de timp, membrii comitetului U.T.C. coordonator de la Uzina de antibiotice Iași s-a obișnuit să pornească de la anumite întrebări: care este scopul concret pe care ni-l propunem în etapa următoare, prin ce modalități specifice poate fi el atins, ce direcții de acțiune trebuie preferate pentru a scurta drumul dintre intenție și realizare, la care forme trebuie apelat și care urmează să fi înlocuite cu altele utile și eficiente? În funcție de răspunsurile ce înțeleg cele mai multe opțiuni, pentru că nu arareori părerile sînt împărțite, ținînd seama întotdeauna de principiul conform căruia contează nu atît cantitatea hîrtiilor încopiate în dosare cît intervenția propriu-zisă, într-una sau alta din problemele de bază ale producției, se întocmește o schiță a planului de activități, schiță al cărei conținut este îmbogățit în cadrul discuțiilor cu uteciștii la nivelul secțiilor și sectoarelor de fabricație. Abia după aceea se defalcă pe termene și responsabilități, devine programul unic, a cărui îndeplinire este obligatorie. Asigurîndu-se astfel caracterul concret al planului de activitate al organizației, nu-i de mirare că la Fabrica de antibiotice Iași sînt în practică instrumente de intervenție la obiect, eficiența lor fiind măsurabilă în orice moment. Dar să fim mai expliciti.

SEMNICIFICAȚIA ETICHETELOR

Intrăm în secția biostimulatori. După primii pași privirea ne este atrasă de o tăbliță prinsă pe un utilaj. Redăm textual: inoculator nr. 1 — răspunde Maria Ursu. Remarcăm apoi că pe fiecare din cele patru inoculatoare, opt intermediare, două vase de soluție — și sodă, opt regimuri, un sistem de sterilizare, mai pe scurt pe toate instalațiile din acest compartiment important de producție se află etichete identice.

— Deși fiecare tînar — ne informează Dumitru Grecu, secretarul organizației U.T.C. de la fabricația — lucrează la trei-patru instalații, el are în primire doar una singură. Existînd patru schimburi nici o instalație nu rămîne în afara controlului și grijii personale a uteciștilor, fiecare dintre ei răspunzînd nemulțumit de întreținerea în bune condiții, spălarea și curățirea ei.

Încercînd o estimare a urmărilor repartizării stricto a utilajelor pe uteciști, răspunsul este prompt: din 26 iulie 1968, dată la care a intrat în funcțiune secția, nu s-a produs nici o avarie, nu s-a înregistrat nici o necesitate de reparări capitale.

Iată deci o primă cale de abordare directă a problemelor de producție exprimate în prelungirea duratei de folosință a instalațiilor, mărirea randamentului lor, modalitate extinsă în toată fabrica cu aceleași rezultate pozitive. Desigur, nici la întreprinderea la care ne referim, nici în alte unități economice fixarea responsabilității stricto om-mașină nu reprezintă o noutate. Nu acest lucru e important însă, trebuie reținut că sistemul prezentat dă rezultate, că el se constituie într-un mijloc eficace de creștere a responsabilității tinerilor pentru instalația la care lucrează.

CERCUL INGINERILOR

— Odată intrat pe poarta întreprinderii, relevă tovarășul Aurel Mihalache, secretarul comitetului de partid al fabricii — tînarul inginer este repartizat într-una sau alta din secțiile de producție unde este în contact direct, prin firea lucrurilor, doar cu o fază a procesului tehnologic. Bunul mers al fabricației implică însă cunoașterea profundă a fiecăreia din etapele ciclului material primă — produs finit.

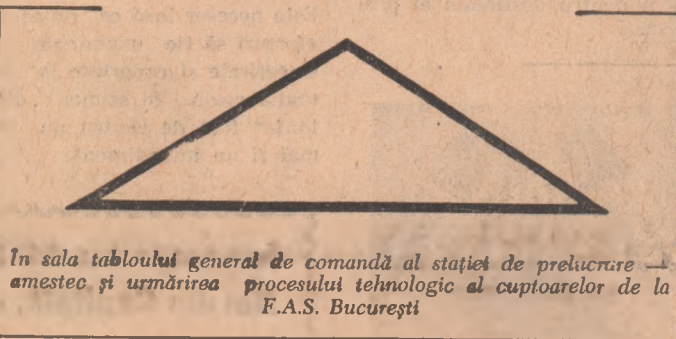
Cercul tinerilor ingineri, creat din inițiativa comitetului U. T. C. coordonator, și-a propus tocmai realizarea în practică a dezideratului amintit. Fiecare din membrii săi are obligația să-și informeze colegii, să-i familiarizeze cu specificul de producție al sectoru-

lui din care lucrează. În acest fel se realizează un schimb fructuos de idei privind soluțiile ce se cer pentru optimizarea întregului flux tehnologic. Cum este firesc însă, limitarea activității cercului tinerilor ingineri numai la un transfer de opinii ar reprezenta doar un lucru pe jumătate făcut.

— Pentru a evita o asemenea eventualitate — ne spune inginerul Mihai Hontu, responsabilul cercului — ne-am propus, pe micro colective, diferite teme de rezolvare cum este, de exemplu, cea privind introducerea metodelor moderne de analiză, întocmirea unui album de microorganism etc.

În anul 1970 sarcinile de plan ale Fabricii de antibiotice Iași au crescut cu 10 la sută la producția marfă și 47 la sută la export față de anul precedent. Acțiunile organizației U.T.C., ale comitetului ei coordonator au în vedere tocmai îndeplinirea în întregime a acestor sarcini. Felul în care s-a trecut la specialitate în realizarea planului încă de la începutul anului de către masa de uteciști reprezintă o premisă a sporirii participării, a contribuției lor la îndeplinirea cu succes a indicatorilor de plan.

GH. GHIDRIGAN

În sala tabloului general de comandă al stației de prelucrare — amestec și urmărirea procesului tehnologic al captoarelor de la F.A.S. București

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINERETE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

CA ÎNTR-O FABULĂ DE LA FONTAINE...

Vă amintiți de fabula lui La Fontaine — „Maimuța și motanul”. În fața unui grătar unde se prăjesc castane, maimuța i-aduce pisoiului laude exagerate, susținînd că numai el e în stare să le scoată din foc. Motanul, năgăluit, își frige labele ridicînd din jeric castanele, pe care maimuța le consumă fără a depune vreun efort...

Deși este de necrezut, o întimplare asemănătoare s-a petrecut în urmă cu câteva zile într-un colectiv studentesc. Virgiliu Cîtu, din anul II al Facultății de tehnologia construcțiilor de mașini (Institutul politehnic București) avea de susținut o probă practică la desen. Pentru promo-

varea acestei probe se cer cel puțin două condiții: o temeinică pregătire teoretică de specialitate și îndemnare practică. Probabil că studentul Virgiliu Cîtu știa că nu îndeplinește aceste condiții. Ne îndeamnă la o astfel de reflecție faptul că în primul semestru a absentat de mai multe ori la lucrările de desen. A găsit însă repede soluția „salvatoare”: l-a îndemnat pe colegul și prietenul (!?) său Liviu Feter să-l înlocuiască în sala unde se susține examenul practic. Ca și în fabula lui La Fontaine, Liviu Feter i s-au adus laude exagerate pentru talentul și cunoștințele lui la desen. Măgălit, acesta a intrat în sala de examen și, substituindu-se lui Virgiliu Cîtu, a realizat lucrarea. Dar „ghinion” — examinatorul a descoperit falsul. Chemat la decanat, Virgiliu Cîtu încearcă o lovitură de teatru. Îmbăcînd haina lupului moralist, acesta arată că, de fapt, nu a intenționat să comită un fals ci, dimpotrivă, să ajute la descoperirea unui falsur care — după cum afirmă el — se omînt în mod frecvent la lucrările de desen.

Cine este Virgiliu Cîtu? Nu se poate spune că înainte de incidentul petrecut la proba practică de desen era stimat în mod deosebit de către colegi. Totuși, nimeni nu-l cunoaște bine. Pînă la studenții care locuiesc împreună cu el la cămin, în aceeași cameră, vorbesc că despre un personaj misterios, enigmatic, retras în „tunul de fildeș”, de unde nu coboară decît rareori pentru a le „face cinstea” de a sta de vorbă cu ei. Îi găsim numele înscris pe coperta revistei „Ing” — publicatie a studenților din Institutul politehnic — unde pînă la această întimplare a îndeplinit funcția de secretar de redacție. Dar nici membrii colectivului redacțional — care au lucrat alături de el — nu reușesc să-și conțureze portretul. De aceea întrebăm: cum de a reușit un student căruia nu i se cunoșc nici un fel de merite și despre care în general se știu puține lucruri, să

se strecoare în colegiul de redacție al revistei Politehnic și, totodată, să acapareze, în colecțiivul anului său, o poziție care să-i permită să se erijeze în postura de lider studentesc? Convorbirea cu Liviu Feter contribuie într-o oarecare măsură la dezlegarea acestei enigme. L-am ascultat cînd și-a expus punctul de vedere în legătură cu încercarea sa de a-și substitui colegul în sala de examen; apoi am citit declarația pe care a dat-o la decanat. Este realment-

ADRIAN VASILESCU

(Continuare în pag. a II-a)

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

BRIGADA „SCINTEII TINERETULUI” TRANSMITE:

Clubul periferic — la periferia activității culturale?

În discuțiile noastre avute cu nenumărați organizatori ai activităților culturale, revenea ca un leitmotiv lipsa de mijloace materiale adecvate, invocată ca o scuză a penuriei de acțiuni. Explicația se susține, dar numai în parte; vrem să spunem că nici ceea ce există nu este folosit pe deplin. Mai mult, descurajarea, atunci cînd este sinceră (deci cînd urmează unor intenții precise și experimentate, dar eșuate), este efectul acestor considerații unilaterale, care caută cauzele insuccesului doar în lipsa de mijloace adecvate, în timp ce foarte arareori se pun neau sub semnul întrebării eforturile proprii și inventivitatea investite în utilizarea maximă a posibilităților existente.

Activitatea culturală desfășurată în multe cluburi de uzină ni se pare a suferi tocmai de pe urma unor asemenea considerații unilaterale asupra condițiilor obiective puse la dispoziție. La Comitetul municipal Tirgu Mureș al U.T.C. ni se vorbea despre aceste cluburi ca fiind condamnate în mod firesc la inactivitate, pentru că sînt depărtate de centru și aceasta ar fi cauza nefrecvențării lor de către tineri. Avem de-a face aici cu o explicație aparent justă, dar numai aparent, pentru că la o examinare mai atentă, alte ni se par motivele care duc la impas. În orice caz, investigațiile noastre au pornit avînd drept premisă acest argument și o confruntare cu situația reală îl dovedește inconsistentă.

Clubul de la Uzinele „Metalotehnică” din Tirgu Mureș are o foarte frumoasă sală de spectacole folosită însă mai mult pentru seșine; există, e adevărat, un ansamblu artistic al uzinei (formația de estradă, taraf, echipa de dansuri populare), dar, după cum ne spunea tovarășul Maszesz Iosif, responsabilul clubului, după un spectacol-două, ansamblul artistic se deplasează în comunele din împrejurimi pentru că repertoriul lui nu mai este o monotonie pentru tinerii uzinei. Este, fără îndoială, un lucru laudabil, dar această situație creează un mare gol în activitatea culturală a clubului. Lucrurile ar putea fi îndreptate, dacă eforturile s-ar dirija și spre organizarea unor activități permanente de club. Există, pentru această posibilitate, care, bine folosite și îndreptate spre un scop precis, ar putea da rezultatele dorite: o încăpere dotată corespunzător (cu jocuri

de șah, remmy, masă de tenis, televizor) și, mai ales, o bibliotecă cu peste 5000 de volume și o stație de amplificare. „Biblioteca — ne declară tovarășul Teofil Orza, secretarul organizației U.T.C. pe uzină — nu-și trăiește viața. Am organizat un concurs pe teme de cultură generală și acesta ar fi fost un prilej pentru propagarea cărții pentru atragerea tinerilor spre lectură. Stația de amplificare, de o putere foarte mare — 300 wați — și cele 150 de difuzoare nu le putem folosi, pentru că de șapte luni zac împachetate în lăzi. Organizația noastră a cerut în repetate rînduri instalarea ei, dar nu s-a schimbat nimic. Și s-ar putea face foarte multe lucruri pentru învierea activității culturale cu tinerii din uzină.”

La „Azbociment”, tovarășa Hârșan Elena, sefa comisiei culturale din cadrul comitetului U.T.C., ne vorbește despre activitatea culturală dar numai la timpul trecut. Au exis-

tat, acum cîțiva ani, formații artistice, dar acestea s-au desființat. „Sîntem un combinat mare, cu o mulțime de tineri (media de vîrstă a muncitorilor este în jur de 26 de ani — n.n.), ne spune tovarășul Guță Ion, lăcătuș, și este păcat că nu avem o activitate culturală pe măsura posibilităților. Și aceasta din lipsă de organizare, pentru că s-ar găsi mulți doritori între noi. Eu, de exemplu, făceam naveta pentru a veni la repetiții, ori de cîte ori am fost chemat, pentru că îmi place.”

La clubul I.R.U.M. din Reghin lucrurile sînt cu mult mai evidente. Instituția dispune de o excelentă dotare și căldura este potrivită pentru desfășurarea unei activități complexe: patru încăperi, o sală de spectacole, mobilier pentru club și o bibliotecă cu

SABIN BORCAN
NICOLAE BALTAG
MIRCEA TACCUI

(Continuare în pag. a II-a)

Secretul notelor bune — atenția la oră. În fotografie: eleva Florica Cosotanu, clasa a XII-a B a Liceului „Tudor Vladimirescu” din București, care are numai note de 9 și 10

Foto: O. PLECAN

SPORT • SPORT • SPORT

„SĂNIUȚA DE ARGINT” și-a desemnat campionii

O FINALĂ ANIMATĂ

Duminică la prînz, pe o ploaie torrențială, 84 de elevi s-au aliniat într-un careu în fața hotelului Sport din Poiana Brașov: se desfășura festivitatea de premiere a celei de a doua ediții a Săniuței de argint, singura probă cu finală pe țară din cadrul olimpiadei de iarnă a elevilor. Abia de câteva minute se terminaseră calculele tehnice, cînd cîștigătorii acestei

animată finale uriau pe cele trei trepte ale podiumului. Mai întîi fețele. Locul I și cîștigătoarea trofeului „Săniuța de argint” Hajnal Lericz, elevă în clasa X-a a Liceului din Săcele, reprezentanta județului Brașov; Locul

C. BUZDUGAN

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN PAG. A 3-A:

- Fotbal. — DIN AGENDA PREGĂTIRILOR.
- Echipa de lîngă inimă: — BINEÎNȚELES „U” I
- Patinaj artistic. — „FLUTURI” PE GHEAȚA.
- Hochei: C.M. — grupa C. — PRETENDENȚII ÎNCEP SA SE GRUPEZE.
- Sportivul săptămîinii. — CORNELIA POPESCU. (1,81 la înălțime).
- Atletism. — 20 DE RECORDURI.
- MERIDIAN.

Faptul

„Am fost și eu sentimental”, îl aud citezîndu-l pe cunoscutul meu. „Am fost și eu sentimental”, se laudă el cui apar, dar mai ales celor care par să fie încă și astăzi sentimentali. „Am fost și eu sentimental” — și zicînd aceasta oftează de parcă ar coborî din spate o desagă

UN SPECIMEN

gre, plină cu lucruri nefolositoare. „Am fost și eu sentimental” — și vocea lui capătă brusc libertatea și superioritatea celor trecuți printr-o inutilă încercare. Abia a trecut de prima încercare, dar privește lumea cu un ochi înghețat. Nu ride niciodată, nu e niciodată de acord cu cei mai tineri decât el. Le reproșează naivitatea în fața vieții. Vîrstă imediat inferioară lui este „neocaptă”, cea de sub douăzeci de ani este „obraznică”. Nu iartă nimic tineretii, adversarii lui sînt copiii, „poetii”

femeile, glumeții, romanticii. Cînd îl întreb de ce își brutalizează fiul, de ce-l învață să albea tupeu, să mintă, să reapeadă, să domine prin trucuri, îi răspunde că vrea să îi crească ghiare, pentru a-l feri de la început de experiența sa nefericită. Prin „poetii”, el înțelege pe toți cei ce cred că tot ce zboară se mînuiește: împotriva lor își revarsă cantitatea record de dispreț. Pe femei le jignește pentru a aplica fără pericol teoria psihologului „nglez care recomandă drept

tonic administrarea unei jigniri pe zi. Pe glumeții îi ia întotdeauna în serios pentru că glumele prea bune îi pun masea în pericol. Pe romanticii îi consideră categoria inferioară pentru bunul motiv că-i crede apărători ai unei definiții depășite de el prin definiție. Cred că l-a-și recu-

ROMULUS RUSAN

(Continuare în pag. a II-a)

FEBRUARIE 1933

O GLORIOASĂ

PAGINĂ DIN ISTORIA NOASTRE MUNCITOREȘTI

Lupta necontenită desfășurată de clasa muncitoare din România pentru drepturi economice și libertăți democratice, pentru progres social, consemnează existența unor momente și fapte de eroism nepieritoare, cu o mare semnificație social-politică în desfășurarea ulterioară a evenimentelor. În șirul acestor tradiții de luptă, scumpe întregului popor, se înscriu marile bătălii de clasă ale muncitorilor cefești și petroliști din ianuarie — februarie 1933.

Prin înaltul grad de organizare, prin amploarea și caracterul lor deosebit de combativ, luptele proletarietului feroviar și petrolist din ianuarie — februarie 1933 au constituit un moment deosebit de important în istoria mișcării noastre muncitorești.

Desfășurate pe fondul crizei economice din anii 1929—1933, luptele muncitorilor cefești și petroliști au constituit o expresie vie a profundelor contradicțiilor de clasă și frământărilor caracteristice acestei perioade. Căutând să scape de greutățile crizei economice, capitaliștii autohtoni și străini au înăsprițit exploatarea și oprinerea maselor largi muncitoare, strângerea producției și închiderea a numeroase întreprinderi, creșterea solumajului prin concedieri în masă, politica fiscală excesivă și „curbele de sacrificiu”, au accentuat starea de sărăcie și miserie a maselor muncitoare.

În aceste condiții interne, ca urmare a procesului de afirmare și intensificare a contradicțiilor de clasă, în întregul interval de timp al anilor 1929—1933, România a fost cuprinsă de un puternic val de lupte revoluționare.

În ansamblul efervescenței revoluționare ce cuprindea întreaga țară, se evidențiau tot mai mult acțiunile viguroase ale muncitorilor cefești și petroliști. Din inițiativa și sub conducerea organizațiilor P.C.R. au fost create comitete de acțiune pe regiuni, centre feroviare, atelier, secții, comitete de fabrică și de grevă, care cuprindeau reprezentanți ai tuturor muncitorilor, indiferent de apartenența lor politică — comunistă, social-democrați, membri ai altor partide sau muncitori neorganizați. Un moment însemnat în organizarea luptelor din ianuarie-februarie 1933, l-a con-

Vestea represaliilor sângeroase din Capitală a provocat cu repeziune un uriaș val de indignare în rândurile maselor muncitoare. În întreaga țară au avut loc demonstrații de stradă și mitinguri de protest. Evenimentul zilei de „Grivița” au avut, de asemenea, ecou peste granițele țării, dind naștere unei largi mișcări de solidaritate proletară cu feroviarilor români.

Miscarea de solidaritate internațională a proletarietului deosebit de tărâie în timpul înscenării judiciare ce au urmat, care aveau drept scop să asigure o bază juridică membrilor comitetului studentesc, dar nu este de găsit nici ziua și nici noaptea. La decanat se află însă declarația pe care acesta a semnat-o imediat după ce a fost descoperită substituția. Iată ce se spune în această declarație: „Am vrut să dezvălim indolența cu care este privită pregătirea la desen, iar pe de altă parte, să arătăm modul în care se pregătesc studenții, mai mult o pseudopregătire... să arătăm de ce decenalele unor studenți sînt copiate după diverse lucrări luate de la cadetă prin nu știu ce mijloace (ulterior am aflat că prin intermediul asistentilor)... să arătăm multe note mari (nu numai la desen) sînt obținute prin fraudă...”

Asadar, cel care și-a îndemnat un coleg să comită o infracțiune (fapta de prezentare sub identitate falsă, pentru a induce în eroare, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine sau pentru alții, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani) și-a calomniat acum alți colegi, pentru a demonstra că a vrut să facă ordine (!?). Dar — I. Des-

CONTINUĂRI

Ca într-o fabulă

te un naiv. Virgiliu Citu a înțeles, desigur, acest fapt și atunci s-a hotărât să joace o „carte mare”. I-a spus lui Fetei că în calitate de secretar al revistei „Ing” face o anchetă pentru a descoperi „neregulile de la catedra de desen”. Ca atare el, Fetei dacă fi este într-adevăr prieten, să intre în locul său la proba practică, să realizeze lucrarea și s-o predea. Va exista astfel o dovadă a neglijenței cadrelor didactice, fapt care creează posibilitatea unor asemenea substituiri la lucrările practice. Și Fetei, fără să stea prea mult pe gânduri, s-a repetat și scoată castanele din foc. Cumplită naivitate. Și-a spus că stie el Citu ce face, că acesta, prin „poziția” sa, trebuie să fie în legătură cu decanatul, dacă nu chiar cu rectoratul...

Cu Virgiliu Citu n-am reușit să stăm de vorbă. Se ascunde. L-am căutat la cămin, împreună cu membrii comitetului studentesc, dar nu este de găsit nici ziua și nici noaptea. La decanat se află însă declarația pe care acesta a semnat-o imediat după ce a fost descoperită substituția. Iată ce se spune în această declarație: „Am vrut să dezvălim indolența cu care este privită pregătirea la desen, iar pe de altă parte, să arătăm modul în care se pregătesc studenții, mai mult o pseudopregătire... să arătăm de ce decenalele unor studenți sînt copiate după diverse lucrări luate de la cadetă prin nu știu ce mijloace (ulterior am aflat că prin intermediul asistentilor)... să arătăm multe note mari (nu numai la desen) sînt obținute prin fraudă...”

Asadar, cel care și-a îndemnat un coleg să comită o infracțiune (fapta de prezentare sub identitate falsă, pentru a induce în eroare, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine sau pentru alții, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani) și-a calomniat acum alți colegi, pentru a demonstra că a vrut să facă ordine (!?). Dar — I. Des-

pre toate aceste „nereguli” el nu a vorbit niciodată cu nimeni, nu a sesizat nici rectoratul, nici decanatul și nici asociația studentescă, deși se înfălșa zilnic cu reprezentanții ai acestor foruri; 2. Finalul declarației sale: „Urmează ca numele celor care au copiat (și pe care nu le cunoșc) să le aduc ulterior”, demonstrează că nu are nici măcar dovezi concrete care să-i justifice afirmațiile. Este clar că studentul Virgiliu Citu încearcă să acopere o escrocherie printr-o altă escrocherie.

„Pentru faptele lor, cei doi studenți au fost exmatriculați din facultate pe timp de un an. Sugerăm Consiliului U.A.S. din Institutul politehnic să organizeze o dezbateră studentescă pe marginea acestui fapt. Pentru că în acest caz sînt mai mulți vinovați, de cei care au privit cu indiferență și naivitate ascensiunea unui tânăr care tindea evident, spre impostură, pînă la cei care, tot cu indiferență, au învăluit sub tăcere, în sala de examen, fraudă care se săvîrșea sub privirile lor.

Am vorbit despre activitatea acestor cluburi avînd tot timpul în vedere argumentul care ni s-a invocat pretutindeni: distanța față de centru. „Din cauza aceasta, tinerii nu vin” ni se spunea mereu și consecvența cu care se repeta acest lucru ne-a făcut să ne întrebăm asupra seriozității scuzei invocate. Poate ar fi de ajuns observația că activitatea culturală desfășurată în aceste cluburi se aseamănă prin inconsistență, nefiind deloc „proporțională cu distanța” față de centru: Azbocimentul se află la aproximativ 3 km, Metalochimie la 1,5 km, iar I.R.U.M.-ul la mai puțin de un km.

Alte ni se par, după cum spuneam, a fi cauzele care fac ca aceste cluburi să nu fie frecventate de tineri. Din programul lor de activități, din ceea ce intenționează să facă organizatorii se vede clar că funcția clubului de uzină este înțeleasă ca acum 10—15 ani, cînd un spectacol, două și câteva jocuri de table erau suficiente pentru a face sălii pline. Tinerii muncitori de azi nu au alte preocupări, pe care cluburile le ignoră și deci cărora nu au cum să le răspundă. Interesându-i... „Sînt elev în anul II la Școala tehnică de maștri, ne spunea frezorul Lăzăruț Ion de la Azbociment Tg. Mureș. La club nu prea vin totuși ca table sau șah pot juca și acasă. Dacă ar fi cite ceva care să mă intereseze, care să fie în sprijinul pregătirii mele școlare, aș fi primul interesat să particip...”

În același sens ne-au vorbit și frezorul Manu Vasile, locuștii Druza Valer, Micloș Ion de la Azbociment, frezorul Gută Ion de la I.R.U.M. — Reghin care sînt, fie elevii la cursurile serale ale liceului, fie la cursurile de calificare. Deci, cluburile de uzină, pentru a-și asigura participarea publicului tînar, trebuie să vină în întîmpinarea preocupărilor lor, care, după cum se vede nu sînt deloc incompatibile cu funcția unui adevărat club. Este necesar însă ca propriile eforturi să fie examinate cu sinceritate și raportate la situația reală. Și atunci „distanța” față de centru nu va mai fi un impediment.

„DOUĂ FALSE FILME POLITISTE”

„Cînd se arată cucuveaua” și „Stăpin pe situație” unii, film italian, altul, american, sînt două producții care-și trădăse genul. Primul, în mod feroc, apellind la aparențe pentru a fi un bun film de moravuri, în autentică tradiție a neorealismului; al doilea, „trădare” penibilă prin stricta limitare a imperativelor comerciale ale cinematografului-drog.

Adaptînd pentru ecran un roman de Leonardo Sciascia, regizorul Damiano Damiani — autor al unui alt excelent film de moravuri văzut la noi acum 5—6 ani „Ucigașul plătii” — se înscrie în prelungitul ecou al operelor unor Gerni, Lizzani, Rossi (și am mai putea numi în continuare încă alți mulți cinești italieni) care au făcut din realismul cinematografic o permanentă, raportîndu-și creațiile la adevărul veniment ci o obișnuință cotidiană.

Aparența de film polișt servește aici sarcasmului; noi nu vom ști niciodată ce și cum s-a întîmplat, ci doar de ce au mai fost necesare două victime în plus. Și răspunsul la întrebare indică Mafia — sinistra organizație încă puternică, împotriva căreia se luptă zadarnic. Această neputință, „justifică” umorul negru al regizorului Damiano Damiani în mărturia pe care o depune în lungul rechizitoriului care-l face cinematograful italian societății italiene.

„Stăpin pe situație” apelează la unul din subiectele la modă ale ultimului deceniu: furturile zburtorice. Dar nu la modul iefin senzational (există, nu există) ci la modul iefin artistic, într-o povestire trepidantă de spionaj,

CRONICA FILMULUI

brutal al societății occidentale, încercînd să-i analizeze mecanismul oprîmînt într-un lucid rechizitoriu.

Intr-o Sicilie, leagăn al mizeriei și al tenebroaselor afaceri inspirate, declanșate și controlate de Mafia, eforturile justiției — ne redemonstrează artistic filmul — nu pot rămîne decît sifisice încercări, fără profunde transformări economice, politice și sociale. Mizeria și teroarea sînt aici un cuplu intangibil. La polul opus cinstei și vehemenței unui indiviz — în speță comisarul Bolodi — se lovește de o indiferență ce ascunde spaima dirijată de o lege a forței care, deși acționează din umbră, are o tragică eficiență.

Intr-o sevăntă a filmului, pe o goșea, vedem un cadavru oribil înținat, mașinile trece pe lângă el într-o viteză accelerată de soferii înspăimîntați numai la gîndul că au fost într-un fel „martori”. Nimeni nu vrea să vadă nimic și nimeni nu vrea să știe nimic. Din acest punct de vedere nu mai e vorba de indiferență ci de o amnezie colectivă, singura „soluție” salvatoare într-un mediu în care crima nu mai este demult un e-

de femei splendide, detectivi deștepti, peisaje mirifice (celebra stațiune Acapulco, în cazul de față), umor — modă perpetuă — citeva crime, arme supersecrete și supermedicină. Și ca marfa să fie bine și repede vindută se apelează tradițional la actori frumoși, cu destul talent și cu „publicity”: Senta Berger și Dean Martin...

Din cînd în cînd unii sînt ne amintesc să nu facem ce: de astfel de filme, să nu le observăm, să nu le discutăm ș.a.m.d. Am da dreptate acestor puncte de vedere — desigur bine intenționate — dacă n-ar fi suspecta rapidă achiziționare a unor asemenea pelicule. „Stăpin pe situație” a ajuns cu destulă promptitudine pe ecranele noastre, în timp ce altele, accesibile numai spectatorilor la marile festivaluri cinematografice ale mapamondului, filme excelente, ne rămîn necunoscute. Încă o precizare: nu-i vorba de preferințele de gen ci de obsesiva prezentă a unor superlucru producții de felul tehnocolorului „Stăpin pe situație”.

TUDOR STĂNESCU

CALENDAR

stuit crearea Comitetului Central de luptă. La Conferința pe țară a muncitorilor cefești din martie 1932.

La chemarea partidului comunist, muncitorii din majoritatea centrelor economice ale țării au rămas prieteni și colaboratori solidari de clasă, față de noua ofensivă a claselor dominante asupra nivelului lor de trai. Din șirul numeroaselor acțiuni revendicative și de protest, se remarcă din nou, prin marea lor amploare și combativitate revoluționară, grevele muncitorilor C.F.R.-iști. Teminduse de izbucnirea unei greve generale în toate centrele feroviare, autoritățile guvernamentale au fost nevoite să satisfacă principalele revendicări: anularea scăderii salariilor, sistarea concedierilor, acordarea unui minim de ore de muncă, alocația de chirie, recunoașterea comitetului de fabrică.

Dar guvernul nu s-a ustat în fața forței de masă și a rămas în continuare obșnuit prin încetarea grevei, el a căutat să stăvilească valul luptei revoluționare prin măsuri teroriste. Este introdusă starea de asediu în principalele centre din țară, scidile organizațiilor muncitorești au fost sigilate, conducătorii muncitorilor fiind urmăriți și arestați.

Detasament de frunte al proletarietului român, muncitorii cefești nu s-au lăsat însă intimidai. La chemarea partidului comunist, întră rînd pe rînd în grevă muncitorii de la Atelierele C.F.R. — Cluj, de la C.F.R. Nicolina — Iași, au loc greve demonstrative și demonstrații de stradă în alte centre ale țării. Șirul acțiunilor revoluționare din această perioadă a culminat cu eroica grevă a muncitorilor cefești din la „Grivița” din 15—16 februarie 1933. În dimineața zilei de 15 februarie, cei aproape 8 000 de muncitori, dînd dovadă de curaj și unitate proletară, declară grevă, ocupînd atelele și cerînd imediat eliberarea a conducătorilor arestați, cit și respectarea drepturilor cîștigate prin luptă la 2 februarie.

În aceste condiții, guvernul intră în panică. Se face apel la armată. Batalioanele au fost deplasate de urgență pe mașini, mitralierele au fost instalate la porțile întreprinderii, cordoanele de jandarmi au înconjurat atelele.

TELEGRAMĂ

JUAN CARLOS ONGANIA, președintele Națiunii Argentine, a trimis tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, o telegramă în care se spune: Multumesc profund Excelenței Voastre pentru regretele exprimate în legătură cu tragedia feroviară ce a avut loc în provincia Buenos Aires.

OLIMPIU MATICHESCU

dr. în istorie

„PREUNIVERSITARIA” — IN ACTUALITATE

O inițiativă salutară și extrem de utilă tuturor candidaților la studenție s-a concretizat în pagina „Preuniversitaria”, publicată în ultimul număr al revistei „Viața studentescă”. Inaugurînd o serie de fișe de specialitate, pagina dedicată elevilor cuprinde un amplu grup de date referitoare la examenele susținute în sesiunea iulie 1969 la facultățile de fizică, cu durata studiilor de patru sau cinci ani, de la Universitatea din București, Universitatea „Babeș-Bolyai”-Cluj, Universitatea „Al. I. Cuza”-Iași și Universitatea din Timișoara. De un real sprijin pentru orientarea candidaților în învățămîntul superior, asemenea fișe vor fi publicate periodic, ele urmînd să fie în viitor îmbogățite cu informații despre posibilitățile viitorilor specialiști după absolvirea secției sau facultății prezentate.

Din frumusețea portului popular

TELEGRAMĂ

JUAN CARLOS ONGANIA, președintele Națiunii Argentine, a trimis tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, o telegramă în care se spune: Multumesc profund Excelenței Voastre pentru regretele exprimate în legătură cu tragedia feroviară ce a avut loc în provincia Buenos Aires.

„PREUNIVERSITARIA” — IN ACTUALITATE

O inițiativă salutară și extrem de utilă tuturor candidaților la studenție s-a concretizat în pagina „Preuniversitaria”, publicată în ultimul număr al revistei „Viața studentescă”. Inaugurînd o serie de fișe de specialitate, pagina dedicată elevilor cuprinde un amplu grup de date referitoare la examenele susținute în sesiunea iulie 1969 la facultățile de fizică, cu durata studiilor de patru sau cinci ani, de la Universitatea din București, Universitatea „Babeș-Bolyai”-Cluj, Universitatea „Al. I. Cuza”-Iași și Universitatea din Timișoara. De un real sprijin pentru orientarea candidaților în învățămîntul superior, asemenea fișe vor fi publicate periodic, ele urmînd să fie în viitor îmbogățite cu informații despre posibilitățile viitorilor specialiști după absolvirea secției sau facultății prezentate.

Un specimen

(Urmare din pag. 1)

noscut. Individul are straniu atribut de a dizolva totul în jur, de a propovădui dezbinarea. Măsurile lui produc în societate cea bună în care celulele se mănîncă unele pe celelalte dizolvîndu-și. Căci, ferit de a fi, pe o rază oarecare, singular (sau în orice caz izolat), el nu se mulțumește totuși cu atât. Antisemantismul lui s-ar picta, s-ar simți stînjit, dacă n-ar face prozelii. Pe unii îi corupe prin vorbe, pe alții prin propriile fapte. Cei care resistă poveștelor lui sînt tentați totuși să-l imite vînzîndu-i faptele, duși de ele la descurajare. Căci atitudinea lui nu mai inspiră speranțe, ci doar un greu dezgust, o disperare acră, o înfinată lepădare de sine.

Nu vă lăsați ucis, cînd îl înțîlniți, de otrava lui. Nu fiți impresionați de faptul că și-a procurat o cînd l-a trădat iubita, cînd l-au întrecut pe nedrept colegii, cînd cineva l-a răpus bucredinînd. Toate acestea, chiar adevărate, nu sînt decît pretexte. Amicul nostru e în fond mai sentimental decît mulți dintre noi. Sentimentele lui funcționează cu aceeași intensitate, dar în sens invers. A realizat că săgețile durează mai mult decît florile. Și-a dat seama că e înfinit mai convenabil să arate cu degetul, acuzător, ceea ce ar fi preferat poate să admire tandru. Nesigurătatea îl deranja. Acum se simte mai bine, în relația lui unicatelor. El uită doar că propria putere de contagiune riscă să-l dărîme și acest privilegiu.

„Astfel încît, dacă vreți să rămîneți pe mai departe sentimentali, nu vă fie milă de ei și lăsați-l, fără stringere de inimă, singur...”

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Cinema

GHICI CINE VINE LA CINA ? : rulează la Patria (orele 12; 15; 18; 21).

STĂPIN PE SITUAȚIE : rulează la Republica (orele 9; 11,30; 14; 16,30); la ora 20,30 — gala filmului românesc); Feroviar (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20); Melodia (orele 11,45; 14; 16; 18,30; 21); Aurora (orele 9; 11; 13; 15,15; 17,45; 20,15); Tomis (orele 8,45; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20); Modern (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21).

RECONSTITUIREA : rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 15,15; 17,45; 20,45).

ROȘU ȘI ALB : rulează la Capital (orele 16,15; 18,30; 20,45).

LA DOLCE VITA : rulează la Capital (orele 9,15; 12,45).

COMISARUL X SI PANTERELE ALBASTRE : rulează la București (orele 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21); Favorit (orele 10; 13; 15,30; 18; 20,30).

CIND SE ARATĂ CUCUVEAUA : rulează la Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21); Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 20,30).

DON JUAN FĂRĂ VOIE : rulează la Victoria (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

UN OM PENTRU ETERNITATE : rulează la Central (orele 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45).

PREMIER

O SANȘĂ DINTR-O MIE : rulează la Lumina (orele 9,15 în continuare; 16; 18,30; 20,45).

PREA MIC PENTRU UN RAZHOI ATIT DE MARE : rulează la Delta (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45); Giulești (orele 15,30; 18; 20,30).

PARA DUHURILOR DIN MĂRIȘ : rulează la Timpuri Noi (orele 9—15 în continuare); Program de filme documentare românești (orele 17—21 în continuare).

URMĂRIREA : rulează la Excelsior (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21); Grivița (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20).

PIPELE : rulează la Înfrățirea între popoare (orele 15,15; 17,45; 20,30).

TIGRUL : rulează la Buzesti (orele 15,30; 18).

BĂNI VECHI : rulează la Ouzesti (ora 20,30).

PĂCĂTUL DRAGOȘTEI : rulează la Delta (orele 8,30 în continuare; 16,30; 18,30; 20,30).

CĂLĂGĂRIȚA : rulează la Buccegi (orele 16,15; 18,15).

LA NORD PRIN NORD-VEST : rulează la Unirea (orele 15,30; 18);

PROFESIONISTI : rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,15).

VALEA PĂPUȘILOR : rulează la Drumul Sărlii (orele 15; 17,30; 20).

FEMEIA ÎNDRĂGĂNICĂ : rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30); Mogilor (orele 15,30; 18; 20,30).

VĂ PLACE BRAHMS ?

rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,30).

MORȚII RĂMIN TINEȚI : rulează la Pacea (orele 15,30; 18; 20,15); SIMPACTIV DOMN „R” : rulează la Floreasca (orele 10; 12,15; 15; 17,30; 20).

ANCHETATORUL DIN UMBRA : rulează la Volga (orele 9,30—16 în continuare; 18,15; 20,30).

CORABIA NEBUNILOR : rulează la Vitorul (orele 15,30; 19).

INTE-O SPĂRĂ ÎN TREN : rulează la Miorita (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20).

BAIETII ÎN HAINE DE PIELE : rulează la Popul (orele 15,30; 19).

BĂTĂLIE PENTRU ROMA : rulează la Popul (orele 15,30; 19); Rahova (orele 15,30; 19).

WINETTOU ÎN VALEA MORȚII : rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15); Progresul (orele 15,30; 18).

BLOW-UP : rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).

VIA MĂLA : rulează la Arta (orele 9,30—15,30 în continuare; 18,15; 20,30); Flămura (orele 9,15; 11,30; 16; 18,15; 20,30).

TESTAMENTUL DOCTORULUI MABUSE : rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).

LNȘTE ȘI STRIGĂT : rulează la Progresul (ora 20,15).

O FĂTĂ FERICITĂ : rulează la Cinemateca (sala Union) (orele 10; 12; 14); TERITORIUL INTERZIS : (orele 16,30; 18,45; 21).

Teatre

LUNI, 16 FEBRUARIE 1970

Teatrul National „I. L. Caragiale” (Sala Comedia): COANA CHIRTA — ora 19,30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (Sala Studio): FURCILE ÎN URCECHE — ora 20; Teatrul Mic: PREȚUL — ora 20; Teatrul Giulești: NUNTA LUI FIGARO — ora 19,30; Teatrul „Fantasia” Constanța (la sala Teatrului „Ion Creangă”): SARACU’ GICĂ — ora 20.

LUNI, 16 FEBRUARIE 1970

18,00 Consultatii tehnice

18,30 Intermezzo muzical

19,00 Teatrulul de seară

19,30 Actualitatea în economie

19,45 Inițiativa

20,00 Corografia

22,20 Teatrulul de noapte

22,30 Campionatul mondial de schi

Jurnalul unui CASCADOR

III. PRIMA ZI

Mă duc într-o zi, ca de obicei, la antrenamentul de călărie și mă întinesc la poarta hipodromului cu Dan Vieru.

— Du-te repede și vorbește cu Soby. Peste citeva ore avem tren spre Brașov Mergem să lucrăm la „Columna lui Traian”.

Din stradă și pînă la grajd am alergat și tot mi se părea că stau pe loc. Eram la fel de emoționat ca în prima zi cînd intram pe acest hipodrom. Cînd am ajuns aproape de ușa grajdului, m-am oprit să-mi trag îdsfășura și mi-am aranjat hainele. Am intrat înăuntrul liniștit, uitîndu-mă la cai. Pe dracu liniștit — imi sărea inima afară din piept și mă sufocam.

— Căsu! Plecă la Brașov să lucrezi la „Columna”.

— Tu nu mergi ?

— Nu! Eu trebuie să rămîn aici la sală. Mergeti doar cițioa. Au meres Mazilu, Crăciun, Pascu, Stăvru, Vieru și cu mine.

Acolo ne-am înțîlnit cu Radu Hirșan, David Alexandru și Luca Dragostin. Lui David, Mazilu îi spunea Sidney și pe urmă au început toți să spună oă.

Lucrîm la cetatea Rîșnovului. Multă lume, multe mașini militare, cai, căruțe, uniforme romane și blănzuri.

— Mazilule! Cine-s ăia mulți cu bîrbile ale mari și pletoși ?

— Figurația din Brașov.

— Și noi aveam prînd destul de mare, unii aveau și bîrbi, dar pe lingă ei arădam ca niște scâlci tunși proaspăt.

— Mazilule! Cine-ăi tipul care strigă prin goarnă ?

— Asistentul de regie.

Echipa de filmare are un mecanism complicat. Nu înțelegem nimic și mă tîneam pe lingă Mazilu.

Mai tîrziu ni s-a comunicat ce avem de făcut. Romanii dărimau o poartă a cetății și intrau într-un turn cuprins de flăcări. În interiorul turnului îi împînjim dăcii care încearcă să facă un punct de rezistență.

Mazilu și cu Pascu aranjăză cadrul. Facem o repetiție. Pe urmă vine regizorul filmului să vadă scena. Repetăm încă o dată. Ii place. Se montează aparatele, se dă foc la turn și se dă „motor”.

A fost primul cadru din viața mea și unul din cele mai grele și nespectaculoase. Foc în toate părțile, fum de nu se vede nimic și pe deasupra trebuie să te și bați. N-am avut nici un fel de emoții. Era prea cald și totul a fost precipitat din momentul în

care regizorul a văzut scena și pînă s-a filmat așa că n-am mai avut timp de emoții.

Al doilea cadru era un plan general. Romanii treceau prin păduricea de la poalele cetății și escaladau zidurile cu ajutorul unor scări. Păduricea era fost stropită cu motorină. Noi ne-am urdat pe lînerile și ne-am tras cîte un colț pe față. Nu prea simțeam focul, dar cînd am urcat pe scări am început să simțim fumul.

În al treilea cadru, trebuiau să cadă cîteva oameni de pe un turn. Erat 10 metri pînă jos. S-au adus scările de buret și s-au pus la baza turnului. Nu mai sărșim niciodată de la 10 metri. La sală sărșim cel mai de sus de la 5 metri. Aveam emoții. Săream trei inci: Dan Vieru, Radu Hirșan și cu mine.

Dacă sari în picioare de la 10 metri pe niște saltele de buret, și se fracturează ambele picioare. Trebuie să fi un mare norocos să nu fi se întimplă așa. Dacă sari pe burtă, perfect plat, nu pîștești nimic dar dacă îți prins o mină sub tine — se rupe.

Căzătura se face venind cu capul în jos, pînă la aproape trei metri de saltele și acolo bazezi capul în piept. Corpul urmează înțotdeauna capul, așa că aterizezi pe spate. Asta e căzătura corectă. Simțul de conservare al omului, care cîteodată funcționează anapoda, nu te lasă să oii în cap.

De fapt simțul de conservare nu lucrează anapoda ci cascadoria e anapoda față de simțul de conservare. Tu, om viu, perfect sănătos, trebuie să mimezi mișcările unui om mort sau rănit. Tendința oricîrui om care cade de sus e să fiină picioarele înainte. De asta se și nasc multe situații grele în cascadorie, pentru că trebuie să-ți închini și simțul de conservare, care nu-ă același lucru cu frica. Sînt cascadori care sar în picioare, pe pămîntul gol, de la 5—6 metri dar nu pot să cadă de la aceeași înălțime cu spatele pe saltele și acestea sînt cele mai frecvente pentru că un om mort cade în cap nu în picioare. Cascadoria, sau mai bine zis una din dificultățile mari ale cascadoriei este că totul se face invers decît e normal. Un călăreț trebuie să nu cadă de pe cal, cascadorul trebuie să cadă de pe cal. Un sofer nu trebuie să răstoarne mașina, cascadorul trebuie să gte să răstoarne mașina. Dintr-o casă cuprinsă de flăcări oamenii se salvează cît pot de repede și cum pot. Cascadorul trebuie să stea liniștit, să știe să respire fiecare firică de aer curat și să aștepte pînă se dă „motor” ca să acționeze. Și toate acestea se învață destul de greu. Atunci în prima zi de filmare la „Columna lui Traian” știam foarte puține lucruri.

În aceeași seară, ne-am suit în tren să plecăm la București. Eram cam nemulțumit. Aveam impresia că în cascadorie ai parte de lucruri mai grele, mai spectaculoase, mai pline de emoții. Lurcrașem de o zi și nu eram mulțumit.

— Mazilule! Cum, astu e toată cascadoria ?

— Astu nu e un film de lupte. Are și ceva lupte dar secvențele alea le-am filmat astă iarnă. Ce-am filmat noi acum intră doar în generic. Nici nu se văd și s-a cam dat rasul. Nu vezi că ne-a plătit pentru două zile ca să terminăm totul într-o zi ? Păi te interesează cantitatea nu calitatea.

AUREL GRUȘEVSKI (Va urma)

FOTBAL

PÎNĂ LA RELUAREA CAMPIONATULUI — 20 DE ZILE!

HOCHEI

C. M. — grupa C

SPORTIVUL SĂPTĂMÎNI

Serialul nostru de „cronici sentimentale”

ECHIPA de lîngă INIMĂ

Aspect din timpul desfășurării partidei de fotbal Rapid — C.F.R. Cluj

PRETENDENȚII ÎNCEP SĂ SE GRUPEZE

Tempul excelent, mai puțin obișnuit pentru februarie, stabil în continuare, aduce în tribunele patinoarului gălățean, în fiecare după amiază, același public entuziast, dornic de spectacol. Mercurile celei de a doua zile, Italia — Belgia și Franța — Olanda, pot fi considerate două veritabile spectacole, dacă ne gândim la numărul mare de goluri înscrise — 21 — la faptul că a debutat și ultima „necunoscută” — Belgia — și, în fine, că italienii, profitând de pauza principilor lor rivali — Austria și Ungaria — s-au instalat în fruntea clasamentului. Cea mai tânără și, deci, cea mai puțin experimentată formație care evoluează la Galați, Belgia, nu a putut face mai mult în fața jucătorilor de temperamen...

ganizarea jocului în apărare, permițind unor atacanți de percuție ca Benvenuti sau Gallo, să zburde în vole. Italienii n-au mai forțat în ultima parte, mulțumindu-se doar cu două goluri deși, după numărul mare de suțuri pe poartă, poate înscrisuri mai mult cu gîndul la golavrajul care va intra în discuție pe măsură ce ne apropiem de final.

Franța — Olanda, meciul vedetă, a debutat furtinos din partea francezilor care, în 40 de minute, au înscris de opt ori, neprimind nici un gol. Ultima repriză cu scor, 1-2 a aparținut olandezilor — o echipă adeptă a jocului pentru public, neinteresată parșese de rezultat: predicție pentru suțurile golf din orice poziție și distanță, jocul bărbătesc în care excelează purtătorul tricolorului cu numărul 6 Manuel (o copie a fostului nostru fundaș Vakar), plonjoane și driblinguri cu patina. Scor final: 9-2 (5-0; 2-0; 1-2).

Cu partidele de astăzi, cînd va fi din nou o zi „plină”, clasamentul va căpăta stabilitate prin faptul că se egalează numărul de jocuri. Iată aceste meciuri și orele lor de disputare: Olanda — Belgia, dimineața, la orele 11; Franța — Italia, după amiază începînd cu orele 17; Austria — Ungaria, începînd cu orele 20. Lesne de observat că partidele de după amiază, ultima în special, se anunță deosebit de disputate urmînd să rezolve un prim semn de întrebare: Austria sau Ungaria vor ieși din lupta pentru titlul celei de a treia grupe la care concurează și Italia? Ordinea, pînă la ora de față este următoarea: 1. Italia 4 puncte; 2. Ungaria, 3. Austria și 4. Franța cîte 2 puncte, iar 5. Danemarca, 6. Belgia și 7. Olanda, 0 puncte.

Începînd cu acest număr ziarul „Scinteia tineretului” va rezerva în fiecare zi de luni acest colț al paginii, sportivului român care a obținut cel mai valoros rezultat în întrecerile interne sau internaționale în săptămîna anterioară. Aprecierile noastre vor avea drept criterii, alături de valoroșii performanțelor în sine, și etica sportivului pe teren și în afara lui. Sportivul care va apărea de cele mai multe ori, în cursul anului '70, în acest chestor va fi cel care a obținut cel mai bun rezultat în competițiile interne sau internaționale în săptămîna anterioară.

Cornelia Popescu 1,81 m la înălțime

După un an de „relaxare”, tînăra Cornelia Popescu urcă din nou, vertiginos (treptele consecutivității sportive), la înălțimea nu numai printre junioare, ci și în rîndurile senioarelor din care face parte de cîteva săptămîni. Performanța de 1,81 m obținută ieri o situează printre cele mai bune săritoare ale lumii și ne dă siguranță că este doar un pas pe drumul unor performanțe remarcabile la tot mai mari, înălțimi. Revenind la privilegiul de a inaugura noua noastră rubrică îi dorim să ocupe acest colț de cît mai mult timp, cît mai adînc de tîrziu acordat, la sfîrșitul anului, de ziarul Scinteia tineretului. Celui mai bun sportiv pentru anul '70!

S. D.

VIOREL RABA

Zic „U”, pentru că — oricît de oțean aș fi — nu recunosc decât un singur „U”, adică „Universitatea” Cluj și zic binecunoscutul „U”, pentru că, după cum prea bine se știe, alb-negrii de sub Dealul Feleacului mi s-au apropiat atît de mult de inimă încît nu l-am părăsit nici cînd i-au făcut lui Teacă viața grea, nici cînd au pierdut puncte după puncte pe terenul propriu ori au fost ridicuți la București și nici cînd l-au imbolnăvit pe Nea Fane Cirjan de l-au trimis în spital! Nu i-am părăsit fiindcă el — copiii teribili ai campionatului nostru — sînt în priză rînd studenți, și nu uită că sînt în primul rînd studenți, fac într-adevăr fotbal de plăcere și prind, domnule, cîte o zi de te ung la inimă făcîndu-te să uîți de toate rețetele de pe lume.

Sîm am să-l părăsesc nici după două doamne fetești — noroc face un retur la fel de capricios ca sezonul de toamnă. Spun astfel ca să pun răul înainte, dar de la Cluj ne sosese vești că băieții se pregătesc... pentru a urca, în final, minimum patru și maximum opt trepte în ierarhia clasamentului nostru divizionar. („Trebuie neapărat să ocupăm una din pozițiile 2-6 ale clasamentului” — declară Fane Cirjan).

Pentru a nu-și mai dezamăgi zecile de mii de suporteri din toată țara, pentru a nu-și mai imbolnăvi de inimă antrenorul și, poate, pentru a-și onora propriul talent, Anca și ai săi aleargă în aceste zile cît pentru șapte sezoane: aleargă după examene, întregul lot își va continua pregătirile la Predeal (18-28 februarie), unde va juca din două în două zile, urmînd ca apoi să revină la Cluj și să aștepte vizita colegilor din Bănele pentru a disputa împreună primul meci al returului.

Cîte din intențiile frumoase ale clujenilor se vor realiza în primăvara aceasta? Greu de răspuns! Aș fi preferat să spun cîte din aceste intenții doresc eu să se realizeze dar, dacă altfel nu se poate, să încercăm. Cu două campionate în urmă pronosticăm — mai în glumă, mai în serios — că se vor clasifica pe locul al doilea. M-am înșelat și m-au făcut de rîs! Acum, în situația în care cred că teamurile de jucători în lotul mexi-

BINEÎNȚELES „U”!

Semnatarul „gîndurilor” de față, colaboratorul nostru G. MITROI, s-a divulgat singur. Și în ziarul „Sportul” acum vreo doi ani, ne amintim, a pronosticat că „U” va ocupa locul 2 în clasament și a ocupat locul... 13. Cu prilejul semicentenarului, la TV, încercînd să ne convingă pe toți să devenim „microbiștii” lui „U” a declarat că team-ul clujean e cea mai bună echipă din România! Și să nu crezi în „obiectivitatea” cronicarului?

man (năințai). După sesiunea de examene, întregul lot își va continua pregătirile la Predeal (18-28 februarie), unde va juca din două în două zile, urmînd ca apoi să revină la Cluj și să aștepte vizita colegilor din Bănele pentru a disputa împreună primul meci al returului. Cîte din intențiile frumoase ale clujenilor se vor realiza în primăvara aceasta? Greu de răspuns! Aș fi preferat să spun cîte din aceste intenții doresc eu să se realizeze dar, dacă altfel nu se poate, să încercăm. Cu două campionate în urmă pronosticăm — mai în glumă, mai în serios — că se vor clasifica pe locul al doilea. M-am înșelat și m-au făcut de rîs! Acum, în situația în care cred că teamurile de jucători în lotul mexi-

DIN AGENDA PREGĂTIRILOR

Ieri, în Capitală, pe un timp ideal pentru fotbal, echipele bucureștene au continuat pregătirile în vederea mult așteptatului sezon fotbalistic de care ne mai despart exact 20 zile.

RAPID — C.F.R. CLUJ : 3-0

Pe stadionul Gulești Rapidul a primit vizita ceferiștilor clujești. Jocul a plăcut, ambele echipe au jucat desigur cînd, numeroase faze de poartă. În prima repriză la o țesătură de pase balonul ajunge la Greavu aflat pe aripa stîngă, acesta centrează în fața porții iar fundasul central Cojocaru se înalță și înscrie imparabil. Aceasta fază de kinogramă scoate în relief calitățile acestui jucător care se dovedește, de la meci la meci, o autentică speranță. În atul rapidist se pare că Mazurakis este decis a prinde... trenul. Înspirat, omniprezent, veniad și în ajutorul apărării, jocul lui a plăcut dar cum totul este pregătirea așteptăm curioși returul. De la ceferiștii clujești am remarcat în primul rînd tineretea echi-

STEUA — FLACARA MORENI : 7-2

Pe stadionul Ghencea echipa militară, în nota ultimelor partide amicale, dovedește o formă deosebită. Tătaru 3, Ștefănescu — 2, Voinea și Ciugarin sînt autorii celor șapte goluri. O mențiune deosebită jocului bun prestat de Tătaru.

PROGRESUL — METALUL : 1-0

Cu golul marcat de Șoanșer în minutul 5, Progresul a câștigat acest meci de pregătire după o partidă în care în general a dominat. S-au remarcat în mod deosebit fundasii centrali Grama și Măndoiu de la Progresul De menționat faptul că Metalul prin Georgescu a ratat o lovitură liberă de la 11 m.

CORNEL IONESCU

Cupa „16 FEBRUARIE”

În Parcul Copilului, dimineața însoțită de ieri a găzduit o reușită competiție de cros dotată cu cupa „16 februarie”. Traseul bun, probe cu mulți participanți și încerceri spectaculoase, au fost argumente puternice pentru o bună propagandă a acestui bun de alergări. S-au remarcat alergătorii clubului Metalul care au cucerit 8 victorii individuale și pe echipe și astfel și-au adăugat trofeul pus în joc. Dintre învingătorii am reținut pe începtorul George Ghicu, Cornelia Holub, Natalia Andrei și Erwin Scheibel.

S. D.

VIOREL RABA

O FINALĂ ANIMATĂ

(Urmare din pag. 1)

II. Georgeta Suhonski, elevă în anul II la Liceul Economic din Botoșani, reprezentanta județului Botoșani; Locul III, Antonina Șeniță, elevă în clasa XI-a, liceul din Climpeni, reprezentanta județului Alba. După aceea băieții: Locul 1 și câștigător al trofeului „Săniștea de argint”, Vasile Bacu, anul III, Școala profesională „Sticla”-Turda, reprezentantul județului Cluj;

Locul II, Cornel Ianos, clasa IX-a liceul din Tg. Ocna, reprezentant al județului Bacău; Locul III, Emil Ionitã, anul II Școala profesională I.M. Roman reprezentantul județului Neamț. Acum, după ce prima curiozitate a fost satisfăcută, să ne întoarcem cu câteva zile în urmă, pentru a nota un succint film al acestei animate și populare finale școlare.

Miercuri, la Brașov nu era zăpadă. Abia joi a sîns, iar vineri, strașul proaspăt de zăpadă de pe drumul vechi spre Poia-

na Brașovului a fost luat în primire de elevii din localitate, care prin câteva marsuri repetate, i-au transformat într-o extensivă pășune de concurs. La început de vineri seara, nu a lipsit nimeni, la start prezentîndu-se cîștigătorii întrecerilor din toate județele țării plus cei din municipiile București, Brașov și Petroșani. Și dacă mai e nevoie de încă o dovadă, afară de aceasta, pentru pasiunea elevilor față de sporturile de iarnă, iată-o: nici una din cele 84 de săniștele finalistilor, nu semăna cu cealaltă, deci nu era procurată din comerț, ci de fapt, multe erau construite special pentru această finală. Nu-i vorbă că nici comerțul nu avea de ce se plînge, cu ocazia fazelor de masă s-a înregistrat o substanțială creștere a vânzărilor de săniștele drept care I.C.R.M. Brașov s-a și simțit datorat să ofere din contul său, premii cîștigătorilor.

Față de ediția inaugurală, finala de anul acesta a marcat și un plus de tehnicitate. Sîmbătă dimineața, la coborîrile de antrenament, aproape toți concurenții au repetat de două-trei ori curbele mai dificile, au studiat hupurile și pantele, și-au ales pozițiile cele mai potrivite pe săniștele în căutarea vitezei — totul cu seriozitate și concentrația unor adevărați finaliști.

Și a venit sîmbătă după-amiază prima mînsă. Pe o pîrtie rapidă, care cerea multă îndemnare, s-au înregistrat timpuri foarte strîni, departajările erau pînă la zecimi de secundă. Seara, cînd s-au terminat calculele tehnice, s-a constatat printre altele, că campionii de anul trecut — Emil Ionitã și Marilena Rusu ocupau abia locurile IV și respectiv VI Emoții pentru gazde: reprezentantul județului lor se plasează pe al doilea loc la două secunde de cîștigătoare manșei — Antonina Șeniță — dar la numai o zecime de secundă de următoarea, Georgeta Suhonski.

Duminică dimineața manșa a doua s-a desfășurat pe o zăpadă mai moale, băieții avînd chiar de înfruntat și rafele ploii, și totuși, schimbări spectaculoase nu s-au înregistrat în clasamente. Avînd thinionul unei căzături, Antonina Șeniță a trebuit să se mulțumească cu locul III, dînd gazdelor prilejul să se bucure cu titlul de campionă, Clujeanul Vasile Bacu însă, a mers atent și nu a putut fi întrecut, singura schimbare la băieții fiind produsă de ambiția campionului de anul trecut de a-și asigura și la această ediție un loc pe podium.

Despre această finală și despre semnificațiile ei ar mai fi multe de spus. O vom face într-un articol viitor. Nu putem însă încheia înainte de a felicita organizatorii — C.C. al U.T.C., C.N.E.F.S. și Ministerul Invățămîntului — și gazdele — Comitetul județean U.T.C. — care au asigurat finaliștilor Săniștea de argint, condiții ireproșabile de întrecere.

PATINAJ

Nimic mai impresionant decât o diriză înfuntare — punctată uneori chiar cu lacrimi — a micilor patinatoari „artiști” pe luciul gheații de la Floresca I Micii fluturași multicolori au „roit” timp de trei zile pe obrazul înghețat al patinoarului în cadrul concursului republican al începătorilor, imitînd, la proporțiile lor, „zborul” estetic al unei Gaby Seifert sau al unui Ondrej Nepeřal. Am remarcat în aceste zile — alături de grația, îndemnarea și siguranța surprinzătoare ale „fluturașilor” care au evoluat în ritmul muzical — prezența activă a părinților, veniți să-i îngrijescă și să-i încurajeze cu speranța nemărturisită de a se vedea, în cîțiva ani, „părinți de campioni”.

Excelenta organizare asigurată de Comisia de patinaj a

„Fluturi” pe gheață

C.N.E.F.S. (președinte — Tănase Ion) a oferit simpaticilor comitanți condiții optime de concurs. Am reținut, de asemenea, câteva nume care promit, mai ales dintre „minusculele” patinatoare de la „Construcțional”, A.S.C.P.M.B. și S.S.E.-2 din București (Gancev Carmen — 6 ani, Teodorescu Mădălină, Bejan Tatiana, Stănișor Roxana, Nichiforov Irena etc.). Din acest punct de vedere, așa cum ne spunea renumitul arbitru internațional Mioara Morțun, concursul a reprezentat o veritabilă reușită... Deocamdată se mențin însă și cîteva carențe cum ar fi prezența foarte stearsă a băieților (numai 5 concurenți) și a unor centre cu tradiții în patinaj (Cluj, Miercurea Ciuc). Iată acum numele cîștigătorilor: Categoria începători II (sub 7 ani) BĂIEȚI: Suctu Tiberiu (Constructorul București); FETE: Gancev Carmen (Constructorul București). Categoria începători I (7-10 ani): BĂIEȚI: Vasile G. Adrian (A.S.C.P.M.B.); FETE: Stănișor Roxana — (A.S.C.P.M.B.). P. OV.

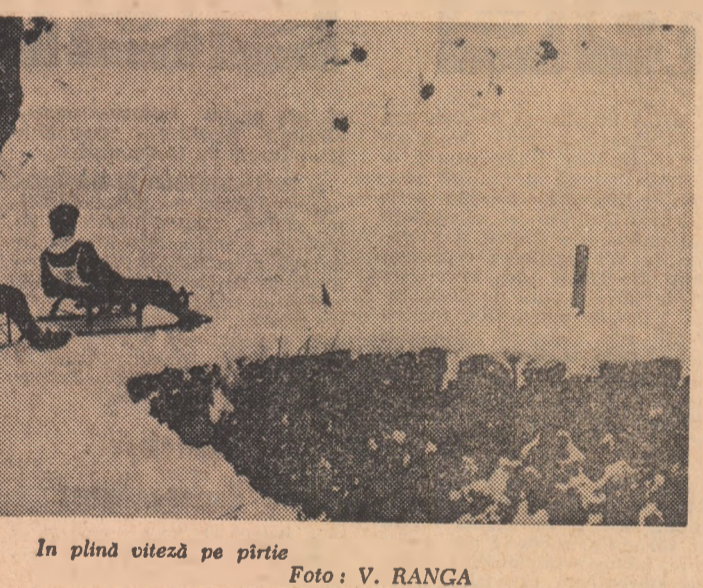
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL

40 DE ANI DE ACTIVITATE

Ședința de astă-seară a Biroului federal nu va fi o ședință obișnuită: nu se va analiza vreun succes sau, dimpotrivă, un eșec al naționalei; nu se vor ratifica transferări și nici sancțiuni; nu se va adopta nici un plan de măsuri. Astăzi seară, la orele 18, Octav Luchide, primul care va lua cuvîntul va citi, cu siguranță, emoționat, actul prin care la 40 de ani în urmă, se constituia Federația Română de Fotbal. Vor urma, firesc, rememorări, cuvinte de salut și de angajament, toasturi. Fiindcă fotbalul nostru se prezintă la această aniversare, purtînd cumuna dar și povara calificării într-un turneu final al

CUPA „JULES RIMET” A AJUNS ÎN MEXICO

Cupa „Jules Rimet” (trofeul ce simbolizează supremația mondială în fotbal), a fost transportată în orașul Leon, unde va fi expusă pentru public cu prilejul meciului amical dintre echipele Mexicului și Bulgariei. Cupa va fi adusă pe stadion de fostul portar al echipei mexicane Antonio Carbajal, participant la 5 ediții ale campionatului mondial.

În plină viteză pe pîrtie Foto: V. RANGA

ATLETISM

20 DE RECORDURI

Atletismul trăiește, în primul rînd, prin cifre, din consemnarea rece și implacabilă a performanțelor în foile de concurs. Dincolo de aceste cifre rigurose exacte, imprimante într-o simetrie soavă, rămîn adesea necunoscutele momente dramatice, trăite cu intensitate de atleți și spectatori. Aceste momente au abundat cu prilejul și la Campionatele de sală ale atleților seniori desfășurate sîmbătă și duminică la Complexul sportiv „23 August”.

Dispută strînsă Foto: IONEL BĂRBIERU

Încă din primele serii la 50 m. piat fete, recordul republican este egalat pe rînd de Eleonora Monoranu, Valeria Bufanu, Viorica Viscoaleanu și Veronica Anghel. Finala mult așteptată începe prin eliminarea, pentru două starturi „furațeni” a Valeriei Bufanu, al cărei nervi cedază înaltei tensiuni create. Finala este cîștigată în mod excepțional, așa cum pronosticam în ziarul nostru cu trei săptămîni în urmă, de junioara mică Eleonora Monoranu.

care cu 6,3 sec. stabilește un triplu record republican de junioare II, junioare I și seniore, și totodată dreptul de participare la apropiatele campionate europene de sală de la Viena. De un dramatism asemănător a fost și proba de triplu salt, unde lupta dintre Carol Corbu și Șerban Ciocîșan s-a desfășurat acerb de-a lungul întregii probe, timp în care Nike, zeța victoriei, a surzît pe rînd fieceșului, iar recordul probei, bătut de două ori, a ajuns la o cifră cu rezonanță internațională: 16,49 m. Învingător în ultima săritură Șerban Ciocîșan, cu un centimetru, urias centimetru, care adesea în atletism creează sau va lă, dărimă idoli. Cel 6,30 m. săriți de Viorica Viscoaleanu, o recomandă din nou printre protagoniste la apropiatele „europene” și cu toate acestea, la lungime fete, rolul principal l-a jucat colega ei de club, Alina Popescu care sărînd de trei ori 6,03 m (caz rar înfîntînt în anele atletice ca într-un concurs să se obțină de trei ori aceeași performanță) a bătut și apoi a egalat de două ori recordul la categoria junioare I. Săriturile în înălțime s-au desfășurat la „nivel înalt” Șerban Ion, cu 2,12 m. și tînărul Mihai Negomireanu, din ou

MERIDIAN

● CEL DE-AL 28-LEA campionat mondial de schi (probe nordice), a continuat în stațiunea tehnologică Sibirsk Ples cu proba de 30 km fond, cîștigată de sportivul sovietic Vedenin în timpul de 1h39'48"01/100 Pe locul 2 s-a clasat G. Grimmer (R. D. Germană) — 1h40'28", iar pe locul 3 norvegianul Odd Martinsen cu timpul de 1h41'09".

● DESFAȘURATĂ LA VAL GARDENA pe o pîrtie în lungime de 3750 m (diferență de nivel 839 m), proba de coborîre bărbăți din cadrul campionatelor de schi alpin, a revenit elvețianului Bernhard Russi, cu timpul de 2'24"57/100 pe locurile următoare s-au clasat în ordine: Kar. Coradin (Austria), 2'24"79/100, Malcolm Milne (Austria) 2'25"29/100, Kerschbaum (Austria) 2'25"46/100. Concurenții români au ocupat următoarele locuri: 68 Virgil Brenoi — 2'40"63/100, 69 Dan Cristea 2'41"18/100, 71 Gheorghe Vulpe 2'42"49/100.

● DIN PARIS SE ANUNȚĂ că a fost definitivată lista celor 30 de arbitri care vor conduce meciurile campionatului mondial de fotbal din Mexic. Din partea României a fost desemnat Andrei Rădulescu.

● DUPĂ CONSUMAREA A 6 RUNDE în turneul internațional de șah de la Budapesta conduce marele maestru sovietic Paul Keres cu 5,5 puncte, urmat de Szabo 5 puncte Marele maestru român Florin Gheorghiu a remizat în runda a 5-a cu Szabo, rezultat obținut în runda a 6-a în partida cu Csom. Gheorghiu a acumulat pînă acum 3 puncte.

● BOXERUL JOSE MONTEQUILLA NAPOLES și-a păstrat titlul mondial la categoria semimijlocie, învingînd prin KO tehnic în repriza a 15-a pe Ernie Lopez.

● ÎN TURNEL INTERNATIONAL DE HOCHPE DE GHEAȚA de la Lake Placid, selecționata Flveției a învins cu scorul de 7-4 reprezentativa S.U.A. Într-un meci precedent hocheiștii elvețieni pierduseră cu 0-4 în fața Canadei.

● CAMPIONATELE EUROPENE DE JUDO pentru tineret și juniori vor avea loc la Bordeaux între 12 și 14 martie, cu participarea a 17 țări printre care și România. Semifinalele și finalele vor fi arbitrate de fostul campion mondial și olimpic Anton Geesink.

SILVIU DUMITRESCU

de peste hotare

In diferite orase ale Angliei, au loc noi demonstrații ale fermierilor britanici, care cer sporirea subvențiilor guvernului pentru nevoile agriculturii. In imagine, aspect de la o recentă demonstrație desfășurată în fața ministerului agriculturii din Londra

INDIA: „Dosarul bancar”

Calmul intrizează revin în viața politică a Indiei. Este o intruziune ce nu aparține hazardului. Cind Delhi pare mai liniștit, erup disensiunile în alte zone ale acestui țări de mon-sunite unui continent (o proaspătă statistică indică 529.468.595 locuitori). Orașul, construit după planurile celebrului Le Corbusier — Chandigarh — fusese obișnuit în recentele neînțelegeri: între două state indiene Punjab și Haryana. Antagonismele au părăsit sălile de consiliu ajungând în stradă. Cortegiile populare s-au înfruntat cu poliția. Bilanț — răniți, auștii, pierderi materiale greu recuperabile. Litigiul a acaparat atenția țării. Dar marile ei probleme nu se găsesc la Chandigarh. Soarta frumosului oraș nu este decisivă pentru combaterea subdezvoltării pe care India a moștenit-o și pe care nu a reușit încă să o înlăture. Furtuna politică continuă să bintuie cu intensitate pentru că, de astădată, la Delhi nu este vorba de tradițional joc pentru putere în care sînt angajate diverse personalități, ci de disputa în jurul unor opțiuni politice fundamentale. Această dispută se desfășoară pe fundalul neînțelegerii disensiunii locale, amplificate ca urmare a rupturii produse pe plan central în cadrul partidului de guvernământ — Congresul Național Indian. Scindarea aceasta (previzibilă de mai o-acum) are două lipsici de omogenitate: grupările, în tendințele contradictorii ce se manifestau în interiorul ei) a fost precipitată de naționalizarea a 14 bănci de primă importanță. Naționalizarea bancară a ascuțit la maximum conflictul dintre majoritatea din partid condusă de Indira Gandhi, dornică să aplice un program de treptate prefaceri sociale și minoritatea conservatoare grupată în jurul fostului președinte al Congresului, Njalnappa. Deznodământul conflictului îl cunoaștem. Dar „dosarul bancar” nu s-a încheiat o dată cu promulgarea legii naționalizării, lege care asigură guvernului controlul asupra a 25 la sută din to-

talul rezervelor bancare ale Indiei. Motivarea oficială a acțiunii naționalizării a urmărit un larg sprijin popular: se urmărea ca depunerile bancare să servească dezvoltării agriculturii și industriei, înfăptuiri proiectelor de interes public. Politica de credit (inclusiv a creditelor pentru mici meseriași, comercianți etc.), dobîndea o nouă orientare și un suport financiar în inspen-sabil. Suma care urma să fie orientată spre nevoile economiei (și, evident, sustrasa speculațiilor) reprezenta 65.000.000 dolari. „Dosarul bancar” a revenit pe neașteptate prin actualitate în această săptămână cînd Curtea Supremă, cu 10 voturi contra 1, a decis să invalideze actul naționalizării. Argumentul instanței supreme era acela că naționalizarea este doar ceea ce în-stituții bancare se creează „discriminare” între acestea și celelalte bănci autorizate să funcționeze în continuare. În plus, Curtea Supremă considera că modul în care urma să se acorde de compensații contravine prevederilor constituționale. Partida nu a fost, însă, definitiv jucată. Dreapta (ale cărei explozii de satisfacție sînt lesne imaginabile) a bucurat pre-dreptem. Ultimul cuvînt stăpînește celor investiți de alegători — deputații hotărîrii Curții Supreme nu a putut pune la îndoială competența legală a parlamentului de a legitima naționalizarea. Dar în fața stăruitei proteste a străbătut India, forțele democratice, cerind să se naționalizeze întregul sistem bancar. Partidul comunist a apreciat că hotărîrea Curții Supreme este în interesul intereselor „monopolurilor”. Funcționarii tuturor băncilor au intrat în grevă: o zi întreagă ghișeele s-au închis. Sîmbătă, președintele Giri a semnat o ordonanță prin care se constituiește naționalizarea celor 14 bănci. Ordonanța va fi supusă spre aprobare parlamentului care se reunește la 20 februarie. Comentarii amintesc că Indira Gandhi a sperat să stăpînească dispune de majoritate parlamentară (fără, în afara cazului unei surprinzătoare defecțiuni). Premierul a atras atenția că „partidul de guvernământ este hotărît să continue programul de prefaceri social-economice”, evidentînd faptul că „pentru a obține dreptatea socială nu sînt de ajuns lozinci”. Guvernul pare decis să acționeze în acest spirit. „Bătălia preturilor” pe care a purtat-o în ultimele zile cu puterile concernelor petrolifere străine „Shell”, „Esso” și „Cal-tex” (care nesocotau interesele economice ale Indiei, impunînd preturi exagerate) s-a încheiat în favoarea autorităților de la Delhi. Concernele s-au văruit silite să renunțe la intranșigența pe care o așisau și să accepte substanțiale concesii. Indira Gandhi a cîștigat încă o bătălie. Dar în fața echipei ei ministeriale se găsesc nenumărate alte încercări... E. O.

România prezentată într-un ghid japonez

Principalul ziar economic japonez „Nippon Keizai”, în cooperare cu „Jetro”, a dat publicității o lucrare de mari proporții intitulată „Ghidul pietelor de peste mări”. În volumul nouă, dedicat țării socialiste, 48 de pagini se ocupă exclusiv de România. În cele 12 capitole în care este prezentată țara noastră sînt redat aspectele reprezentative ale economiei românești, ale politicii sale economice și comerciale. Este menționată dezvoltarea rapidă a economiei noastre ca o consecință a eliberării țării, demonstrîndu-se acest lucru cu cifre statistice comparative cu situația dinaintea de cel de-al doilea război mondial.

U.N.C.T.A.D.: intervenție românească

Reuniți în ședință de noapte, participanții la cea de-a treia rundă a celei de-a IX-a sesiuni a Consiliului pentru comerț și dezvoltare au încheiat dezbaterile punctului principal de pe ordinea de zi „Determinarea contribuției U.N.C.T.A.D. la cel de-al doilea Deceniu al Națiunilor Unite pentru Dezvoltare”. Șeful delegației române, Mircea Petrescu, prezentant permanent adjunct al Misiunii permanente a României pe lângă oficiul O.N.U. la Geneva și vicepreședinte al Consiliului, a luat cuvînt analizînd documentul prezentat sesiunii de președintele Consiliului și secretarul general al U.N.C.T.A.D. Delegația română — a spus reprezentantul nostru — consideră că toate țările, atîi cele în curs de dezvoltare, cît și cele dezvoltate, trebuie să participe la eforturile necesare pentru realizarea obiectivelor celui de-al doilea Deceniu al Națiunilor Unite pentru Dezvoltare și subliniază că fiecare țară trebuie să participe la aceste eforturi în raport cu nivelul său economic și necesitățile proprii sale dezvoltării, că toate țările în curs de dezvoltare, indiferent de sistemul lor socio-economic și a dependența la diferite grupe de țări, trebuie să beneficieze de această contribuție. Ea precizează, de asemenea, că este esențial să se asigure caracterul universal al U.N.C.T.A.D.

Abnegația poștașului

JUAN MANUEL BORRERO SANCHEZ, din Las Palmas (Insulele Canare), este fără îndoială, un foarte zelos factor postal. La oficiul postal din Las Palmas sosise o telegramă adresată actualei soții sale, care trebuia să fie remisă în mîna. Acturul se afla la bordul unui iaht ancorat la 500 de metri de portul local Juan Manuel a înercat fără succes să procure o barcă pentru a remite mesajul. În disperare de cauză, el s-a dezbărat, și-a pus un costum de baie, a introdus telegrama într-un saculeț din material plastic și s-a aruncat în mare. Cîteva minute mai tîrziu mesajul a ajuns la bordul iahtului și era remis personal lui Rex Harrison. Ulmit, de această metodă neașteptată. Ca o apreciere a zelului dovedit, Juan Manuel a fost premiat cu 10.000 pesos de către societatea telegrafică la care lucrează.

ORIENTUL APROPIAT

U THANT INTENȚIONEAZĂ SĂ SE INTILNEASCĂ CU GUNNAR JARRING. NAȚIUNILE UNITE. — Secretarul general al O.N.U., U Thant, a declarat sîmbătă, într-o convorbire cu ziaristi, că intenționează să se întilnească cu reprezentantul său în Orientul Apropiat, Gunnar Jarring, în cursul vizitei pe care o va face săptămîna viitoare în Europa. El a menționat că speră să anunțe luni local și data întrevederii cu Jarring. CAIRO. — Ministerul de Interne al R.A.U. a dat publicității sîmbătă seara un comunicat în care cere populației să respecte

Pentru pace în Vietnam

CONFERINȚA ORGANIZAȚIILOR ANTIRĂZBOINICE AMERICANE Elaborarea strategiei ofensive de primăvară împotriva războiului din Vietnam constituie tema conferinței naționale a diferitelor organizații antirăzboinice americane, care a început sîmbătă la Cleveland, statul Ohio. Conferința a fost inițiată de Comitetul studentesc de mobilizare, organizație ce a devenit cunoscută prin acțiunile pe care le-a declanșat anul trecut în semn de protest împotriva războiului din Vietnam.

„BARIERA ELECTRONICĂ” A PENTAGONULUI

După cum anunță ziarul „New York Times”, Pentagonul a elaborat un nou plan de blocare a frontierelor terestre ale Vietnamului de sud. Este vorba de crearea unei „bariere electronice”, dotată cu instalații de radio-locatie, camere de televiziune și alte aparate, care ar urma, să asigure un „control asupra mișcărilor de la frontiera sud-vietnameză”. Acest nou plan al Pentagonului amintește de așa-numita „linie McNamara”, care, în pofida mijloacelor tehnice folosite, nu a dus la diminuarea acțiunilor de luptă ale patrioților sud-vietnamezi. Ziarul citat arată că chiar unii specialiști ai Pentagonului se îndoiesc de eficacitatea și oportunitatea creării acestei noi bariere electronice.

NIGERIA: Nici o dovadă de genocid

Echipa de observatori internaționali din Nigeria a redactat raportul final privind operațiunile militare care au avut loc în această țară între trupele federale și cele ale fostei regiuni Biafra. În raport se menționează că echipa de observatori nu a descoperit nici o dovadă de genocid în zonele de luptă și că în general trupele federale au avut o comportare corespunzătoare. Echipa de observatori internaționali cuprinde reprezentanți din

S. U. A.: „Noua coaliție democratică”

La Chicago a început conferința de trei zile a „Noii coaliții democratice”, cuprinzînd membri liberali ai Partidului democrat din S.U.A. La Conferință participă aproape 600 de reprezentanți ai cluburilor Partidului democrat, sindicatelor, organizațiilor populației de culoare și antirăzboinice, care vor discuta un program de acțiuni în vederea alegerilor legislative din noiembrie. Primii vorbitori au subliniat necesitatea intensificării luptei pentru încetarea războiului din Vietnam, au cerut guvernului să reducă cheltuielile militare pentru a elibera sume necesare finanțării programelor sociale interne.

pe scurt

LA PARIS se deschid luni lucrările Conferinței Organizației Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură consacrate discuțiilor privind căile ridicării calității și eficacității sistemului educațional. La conferință vor participa reprezentanți din 28 de țări, între care 20 de țări în curs de dezvoltare. Timp de patru zile, participanții vor examina mijloacele prin care inovațiile tehnice cum sînt benzile sonore, televiziunea și computerul pot fi folosite în sistemul de învățămînt și educațional. JORGE ZAVALA BAQUERIZO, vicepreședintele Ecuadorului, care a întreprins recent un turneu prin cîteva țări socialiste, inclusiv România, a declarat ziaristilor că vizita sa în aceste țări a fost fructuoasă. În timpul acestei călătorii, a arătat

Un refuz categoric

Guvernul peruvian condamnat la hotărîre amestecul Asociației Interamericane a Presei în treburile interne ale țării. După cum s-a mai anunțat în luna ianuarie această asociație și-a trimis „reprezentanții” în capitala peruviană pentru a primi „explicații” de la autoritățile din Lima în legătură cu legea cu privire la libertatea presei, adoptată la sfîrșitul anului trecut. Conform acestei noi legi, pot fi proprietari și acționari ai ziarelor și revistelor care apar în Peru numai cetățenii de origine peruviană care trăiesc în țară. Președintele statului, Ovarando Candia, a refuzat să se întilnească cu „reprezentanții” Asociației Interamericane a Presei, subliniînd că adoptarea legii cu privire la libertatea presei este o chestiune internă a statului peruvian, asupra căreia nu este obligat să dea explicații nici unei organizații străine.

Incredere în Mariano Rumor

DIRECȚIUNEA Partidului democrat-cristian italian, a cărei întrunire a luat sfîrșit sîmbătă noaptea, a aprobat în unanimitate un comunicat prin care își reafirmă încrederea în fostul premier Mariano Rumor, înscăunat cu formarea noului guvern. Direcțiunea a devenit delegația democrat-cristiană care va duce convorbirile, programate să înceapă luni, cu celelalte trei partide ce urmează să formeze noul guvern cvadrupartit — socialist, socialist-unionist și republican. LA PEKIN a sosit sîmbătă o delegație guvernamentală comercială cubaneză, condusă de Herminio Garcia Lazo, adjunct al Ministrului comerțului exterior, informează agenția China Nouă. La sosire, delegația a fost întâmpinată de Was Li-Chiang, ministrul adjunct al comerțului exterior al R. P. Chineze.

Sfîrșitul „calmului relativ”

Recrudescența framintărilor în universitatea spaniolă În ciuda măsurilor restrictive, studenții madrileni au marcat printr-o mare demonstrație de stradă împlinirea unui an de la moartea în condiții tragice a colegului lor Ruano Casanova. Arestat și torturat de poliție după tulburările din ianuarie 1969, demonstrațiile pe străzile capitalei, însoțite de cîntecuri cu poliția și 40 de arestări din rîndul studenților, i-a urmat, la începutul lui februarie, declanșarea unei „greve academice” a studenților de la facultățile de medicină și de la institutele de studii economice și comerciale din Madrid și Barcelona. Cauza imediată a declanșării grevei, căreia i s-au alăturat ulterior și studenții facultăților de literatură și drept, este cerința unei reforme a universității, a unor structuri mai moderne. În același timp însă, reapar ca revendicări fundamentale ușura-

Ora Americii Latine

Civilizația deșertului

Oameni demni de încredere povestesc că în primele zile ale lumii ar fi existat un rege care i-a adunat pe toți arhitecții, magii și lucrătorii săi și i-a obligat să-și construiască un labirint alit de subtil, incit nici cei mai prudenți bărboși să nu se aventureze pe coridoarele lui, ori cei care ar încerca totuși, să nu se mai înlăoacă niciodată. Și opera aceasta a fost un scandal, o confuzie și o minune. O minune care, ca toate minunile, ar fi aparținut zeilor. Un rege vecin, spun oamenii, ar fi venit în vizită la stăpînul labirintului și acesta nu s-a lăsat, pînă nu l-a umilit cu fantezia sa. Pînă se vede seară regele oaspete a pluit pe petele negre, s-a lovit de ziduri și a deschis porțile inutile. Intors acasă la el, regele umilit ar fi adunat armată multă și l-ar fi făcut prizonier pe regele labirintului, l-ar fi sînt pe o cămășă și i-ar fi spus că-i va arăta și el labirintul său, fără coridoare, fără uși, fără scări, fără ziduri. După trei zile a mers rapid, l-ar fi dezlegat și părăsit în mijlocul deșertului, unde proprietarii arhitecților, de Mino-tour ar fi murit de foame și de sete. Gloria, spune povestea o-acum, semnată de Jorge Luis Borges, s-a rămnă cu cel care nu moare... Un deșert în care se vor fi pierdut mulți regi și împărați necunoscuți, nici unul din era noastră, un deșert mai deșert decît toate deșerturile lumii, singurul care-și merită numele, trebuia să înceapă, neopărat, cu prima literă din alfabet: Atacama.

Cei care-l caută pe hărți nu pot aprecia nici dimensiunile, nici cîmnoșia sa pustie. Toponimia care unește localitățile lui nu sună nici ea a viață imposibilă (San Pedro, San Bar-tolomeo, Solano, Solano, Calama, Calama etc.), iar uneori, chiar te ispășește prin cuvintele pe care nu le crezi goale de sensul lor primar: Miraje (Mirajul Valle de la Luna (valcea Lunii)). Un singur cuvînt, poate, ar fi în măsură să sfîrșească asociații de spaime și tristețe: Valle de la Pacionia (Valcea Răbdării).

Cînd l-am cercetat din plinere avionului, cenușiu, singur, brăzdat doar de o panglică albă, ca o sfoară de zidar ce se ținea mai mult pe lingă tîrșul Pacificului, am avut senzația că mă afl, asemea lui Collins sau Armstrong, aproape de Lună, cînturmurat de marea ei singurătate populată doar cu metafore pămîntesti. Nici un copac nici un fir de iarbă, nici un rîu, nici o picătură de apă. Cînturmuș și-a lăsat aici nici o la-cimă și nici o pasăre nu-l traversează: cînd ajung la marginea lui, se rotește nedumerite și se întorc. Cele ce nu înțeleg la timp, dacă au străbătut cîțiva kilometri, se prăbșesc în oglin-dă aceasta de pulbere fină, în această mare de piatră măci-căuă, cad ca într-un balon de vid în acest teritoriu blestemat, în care aerul e ras pe dinlăuntru de oxizi de cupru și sîruri puțîn cercetate; ca o probă concretă că infernul există. Holărîi, mi-am zis eu, aici n-a fost niciodată viață omeoască. Nimeni nu și-a lăsat urmele po-sibile în aceste locuri. Și totuși, poate chiar în mo-mentele acestea, la San Pedro de Atacama se suprapoșea în-cărcarea ultimelor lăzi ce se prăgătiseră pentru a fi aduse la Santiago de Chile, unde aveau

Insemnări de călătorie de DARIE NOVĂCEANU

plet al întregii dezvoltări ome-nești. „In nici un muzeu din lume — obiectează bătrînul Le Paige — nu se găsește aparatul acela despre care multe vorbesc, presupunîndu-l, numit „reducător de craniu”, modă a frumuseții precolombiene. Ei, iată, am singurul exemplar”. Și în vitrină, alături de unele de piatră (una este numită „piatra filozofală”), obiecte de podoabă feminină și vase de ceramică neagră (sle-fuită), se află aparatul cu pîncă, rîvnit de toate muzeele posibile. Și totuși, centrul, centrul a-celui deșert care și-a zăbuit cenusă marfii sub aripile avio-nului, n-a fost cercetat și nu cred să poată fi; cel puțin, deocamdată. Cultura pe care bătrînul Le Paige o descoperă azi și o divulgă, fără s-o în-sîrșeze de valră (toate încercările autorităților de a-l deter-mina să se instaleze cu muzeul său măcar în Antofagasta, au fost zadarnice: „Cei care vor s-o cunoască — a spus bătrînul — sînt vină la San Pedro”), o cultură mai mult decît an-cientă. E cultura deșertului, civiliza-ția lui de demult, civilizația pe care am putea s-o numim „civilizația Loma”, cu L mare, căci lama este singurul animal care a reușit să se adapteze, pe marea, victorie poate fi semnată de catir și, mai ales de chin-

Foto: FELIX NAKAMURA

chilla, nemeapomenita chinchilla, pe care doar trei țări o au — Chile, Bolivia și Peru —, dar pe care toate familiile din lume și-o visează: blana ei, pe lingă cea de vizon, este la fel ză/blana nutriției pe lingă cea de re-pure. Cîte țări pînă la cînd fire de păr explodează din acești puncti, într-un incendiu alb-ne-gru, iar prețul unei blăni — circa 200 de chinchillas — nu costă mai mult de... 500 de mii de dolari! La Chuacamată, unde bătrî-nul Le Paige ar fi trebuit să trăiască, minerii nu coboară niciodată sub deșert: arama se culege „a flor de tierra” — la firul ierbit, inexistente —, o-proapă pură, cu mina. (Un grup de specialiști români, mi s-a spus, lucrează în prezent acolo și mă gîndesc la arșiță și lipsă de aer...). E singurul lucru pe care l-a produs deșertul Ataca-ma pînă azi, singurul lucru. Prin apropiere trece rîul Loa, singurul în toată pustietatea, pentru o o sublinia parcă mai mult, obligîndu-te să te retragi, vegheat de piscuri inaccesibile, chiar fantezii: lingă San Pe-dro, virful Licabur suite la 5921 de metri. Străjuit de castel de ziduri, Atacama e, cred, labirintul cel mai desovîrit din cîte se știu.

ANIVERSAREA „ZILEI TINERETULUI” DIN VENEZUELA

ÎN CAPITALA Venezuelei au avut loc mai multe manifestări consacrate aniversării Zilei Tineretului. Această sărbătoare a tineretului venezuelean prilejuește în fiecare an aducerea în u-ni prinos de recunoștință studenților din Caracas care, în urmă cu 156 de ani, s-au ridicat la luptă împotriva colonizatorilor spanoli. Tineretul venezuelean a ad-reșat în acest an un apel către toți tinerii din lume în care îi cheamă să-și intensi-ficeze lupta pentru drepturi-legitime ale oamenilor mun-ci și pentru libertăți demo-cratice.